

A Teremtés

Tervem nagy.

Világokat alkotok, lényeket álmodok rá.

Engedem játszani őket kedvük szerint.

Bármit tehetnek.

Aztán ha megunják, visszajöhetnek hozzám.

Annyi próbát tehetnek, ahányra csak kedvük van,

Gyarapodik, gyűlik a sok tudás,

Mit kedvenceimmel megosztok.

Ők az emberbőrbe bújt angyalok,

Kik elfelejtik kis időre, milyen nagyszerű lelkek ők,

De eljön a perc, mikortól újra emlékeznek,

S megdicsőülnek a gyarló kis földi testben.

Ettől felfénylik az egész birodalom,

Szeretet jár át minden teret, amitől Mindenség átrezeg,

Táncol a boldogságtól, emberszívek nagyságától.

HU O HAO

(JolÉva közvetítése)